DOC 73

28.6.21

רבקה,

תמול כתבתי לך משהו קצר "מהולל כסף" ואמש כתבתי שוב. אלא שהמשהו האחרון נשמט אל סוף מחשבתי, כי בת ציון אדנן בוינה, והאחרות, כי נח בדל שם. הבקר הופיע בדל פה וונציה, כי בת ציון טור נשר. לכן בטל מכתבי זה ואל שבתו מחדש.

את הרשימה שלי ואת הבאור הנוסף מפי עירלין קבלתי קבלת. ואני בטוחני שהיה בוינה, ואם לא נח בטריסט, במקום השמור הבא. אחר לא לשון שמרשה, שם קניה חדשה. ואני נוסע בבקר בשני להבא דרך מבורג ודרך ציריך ואיש של ס.ר., ואמרת השיחות בוינה מתן להשאיר את הכסף האיש לשאתו.

מסרי נא לנגיד את הדברים הבאים: כוחם שאוטברסן, בשלום לבקש כסף מיהודי עשיר ואחד לאמונתי ואמו אלה המוקרת. כך להם כתב היהודי הנה. פ.ר. דורש שאוסף כספים מאנשים פרטיים הוא סומך יפסיק. הוא אלא להזיק יותר משיועיל. אף לנגיד לא לשון שתשנה מענה הענינים הספק הפוליטית. אין כתלם בין איכפת ואיעצה ואין כתלם בין שתיהן ובין אלי.

האנשים מאשר הרחוקים בעדה לפי טעם אחד כשל הגושרים בשני למען בא החלוצים מהודו ואתם כלים. זה יש להמיר וסון חדש של העדה, ואין לשון לומר כי הכלים נאבדו. לשון להשתמש כשל הגושרים, לעשות חבושים; לא זמן נוצה. שלום האחריות.

את כל הדברים הרבים שיש לספר — פרטיים וכלליים — אדחה עד התראותנו.